

Amics de la Sardana

JUNY 1975
VILANOVA I LA GELTRU

**de l'Agrupació
Excursionista
TALAIA**

Fragments del parlament del Sr. Jaume Barberà en el passat Dia de la Sardana

L'espectacle actual del món, amb guerres i fets de violència extrema no és d'una conformitat absoluta, ni molt menys, en tots els homes que aspiren a crear una comunicació efusiva a través de les fronteres. En aquestes aspiracions hi entra de ple la bella dansa del nostre país, avui coneguda i ballada en diversos llocs d'Europa. El missatge, sortit de la nostra terra i dirigit a la Unesco, ha fet que capitals europees com París, Amsterdam, Brusel·les i d'altres, tinguessin a bé enfortir aquests llaços de comunicació, donant a la sardana unes primícies d'enllaçament entre els pobles. Com molt bé em digué un amic dies passats, la sardana pot constituir —fent ús d'uns termes cristians— un sermó vivent de la pau. Perquè en la nostra dansa hi ha puresa, elementalment senzilla, que fa que tots ens puguem donar les mans sense mirar la ideologia que cadascú professa. “La puresa —va escriure Joan Maragall— és la qualitat concreta de les coses, és la qualitat de les qualitats, perquè és la conformitat absoluta de la cosa en la seva essència, sense cap barreja que pugui desequilibrar o pertorbar l'harmonia de la qual és subjecte”.

I en aquesta flor meravellosa de la sensibilitat humana, com pot ésser la poesia, els sentiments concrets de bondat i de sincera amistat, també la sardana és un estat sensible que omple la vida dels pobles en relació amb altres aspectes de la vida social. En la nostra dansa no hi ha agitació de l'esperit, ni cap estat de protesta. Al contrari, és quelcom efusiu, desbordant, generós, magnànim. Dintre d'aquestes particularitats hom no pot menys de veure en ella un fonamental grau de civilització que a nosaltres, catalans, ens honora en gran manera. Així valorem, a l'ensem, la nostra sensibilitat.

A més cal tenir present que si vivim aquest any en què l'Església Catòlica propugna una gran campanya mundial per a la presa de consciència d'una Reconciliació tan necessària en els nostres dies, nosaltres l'hem de tenir present en tots els actes, en totes les manifestacions on per damunt de les aparències de les coses, domini l'esperit de les mateixes coses.

Enrick Maria Rilke, el immortal Goethe, els nostres Maragall i Verdaguer, per exemple, són els prototipus d'aquest universal agermanament. Ells van predicar amb l'exemple, perquè d'ells es desprèn tota una qüestió d'idees i de sentiments que només cerquen l'agermanament de la humanitat que, tal com

he dit al començament, es veu embolcallada en guerres i en onades de terrorisme.

Serenitat de la vida és el que cal en aquestes hores de solucions arbitràries. El Dia Universal de la Sardana aconpleix la missió de voler asserenar la vida, donant-nos les mans, amb un mateix glatir de cors, si és possible, perquè així s'acomplirà una missió humana de concòrdia.

I ara que ningú no cregui que la meva parla es pugui convertir en frases afalagadores, metàfores o qualsevol altra cosa per l'estil, ni amb estèril fulle-raca, dita així, una mica literàriament, perquè resulti de més efecte. No soc efectista. Són judicis que formulo en torn d'una tasca, no gaire planera, que han de resoldre els mateixos sardanistes. Amb voluntat, amb fe, com una alta llicó, com un evangeli que ompli llurs aspiracions. D'aquí treurem una llum que irradiï esplendor, fretura per a un demà millor, si aconseguim que la sardana tingui una personalitat pròpia enllà dellà de la terra que ens va veure néixer. Quan "la ben plantada", de "Xenius", ballava, amb la seva perfecta proporció, la dansa que en aquests moments estic valorant, la seva manera de donar les mans oferia una serenitat i simpatia a la rotllana. Ara bé, era la Ben Plantada una dona de carn i ossos? Algú podia dir que potser n'era una imatge vivent, de fusta o de marbre. En el millor dels casos, segons la nostra objectivitat, la Ben Plantada era un fruit de Catalunya, com ho és avantatjosament, la sardana, que recorre països amb l'airós moviment d'una Catalunya progressiva i progressista.

LA SARDANA, RITME DE CATALUNYA

De les moltes coses que s'han dit, que es diuen i que es diran de la nostra sardana, no sé si s'ha arribat a dir que té el ritme de Catalunya.

El minuet, posem per cas, era un ball que s'havia de cerimoniari, per no dir ballar, a Versalles. Calia ballar-lo amb perruca blanca; calia fer més salutacions de passos, tenir Gobelins per fons i portar espasa decorativa. El vals volia voluptuositat, arrencades de cornetí, apretades de ballador i rodacaps i voltes de cervell. L'americana, aquell gronxament americà que semblava un gronxament d'hamaca; i els balls moderns, vinguts de Nordamèrica, han hagut de passar amb aquella vincladissa de cames i aquell avalotament de braços que en lloc d'un ball sembla un defici. En lloc de tot això, la sardana és també l'esperit del nostre poble. És democràtica perquè tots hi caben; és saltironera i alegre i és fins per moments avalotada, però numèrica. Trontollen les cames, però no es perd el cap; se salta i se saltironeja, però es passen comptes. El sardanista pot bracejar, saltironar, exaltar-se, però sense perdre l'enteniment. El cor li rebot dintre, però va comptant les batellades; és una campana, un rellotge portat amb teneduria.

Això fa que la nostra sardana sigui ben nostra, sigui criada a casa. El cor balla, però el cap calcula.

Això, sí; quan fa anys que és fora de casa, lluny de la terra, enllà de Catalunya, i la sent tocar, també compta; compta les hores de tornar-hi.

Santiago Russiñol

ACTIVITATS COLLA VOLERANY

Dia 20 d'abril: Assistència als actes de proclamació de Torroella de Montgrí, ciutat Pubilla de la Sardana 1975.

Dia 1 de maig: Aplec a Subirats. Cobla Inspiració.

Dia 4 de maig: Concurs a La Pobla de Montornés. Cobla "La Principal del Camp".

Dia 8 de maig: Concurs a Lleida. Cobla "Caravana".

Dia 11 de maig: Parc Güell, Barcelona. Cobles Costa Brava, P. del Llobregat, Popular i Amoga.

Dia 18 de maig: Concurs a Salou. Cobla La P. del Camp.

Dia 19 de maig: Aplec a Mollet. Cobles P. de Cassà de la Selva, Amoga i Girona.

Dia 25 de maig: Santa Coloma de Gramanet. Cobles: La P. de la Bisbal, Barcelona i Selvatana.

Dia 29 de maig: Audició de Sardanes i exhibició de colles sardanistes del Penedès al Vendrell.

Dia 1 de juny: Aplec a Calella. Cobles: Barcelona, Costa Brava, La P. de La Bisbal i la Selvatana.

AUDICIONS DEL MES DE JUNY

Dia 14, a les vuit de la tarda, a la Plaça de la Vila, cobla Sitgetana.

Dia 24, a les set de la tarda, davant del Pòsit de Pescadors, cobla Sitgetana, patrocinada per la Comissió organitzadora de les festes del Mar.

CURSET DE PERFECCIONAMENT

Es fa tots els dissabtes de 8 a 9 del vespre, al nostre local, Carrer Comerç n.º 4. Hi poden pendre part tots els joves que vulguin perfeccionar el seu estil de ballar Sardanes.

AUDICIO DE SANT CRISTOFOR

Dintre dels actes que organitza Moto Club Vilanova està a càrrec d'Amics de la Sardana l'audició de Sardanes que a les 7 del vespre hi haurà davant de l'ermita del Sant, amb la intervenció de la cobla Sitgetana.

BYRME

Aigua, 4 - Tel. 893 00 11

**Bobinatje i reparació
de motors elèctrics**

Recanvis d'origen de les més conegudes marques
BERRENS - TAURUS - MOULINEX - TURMIX - DESIREE
JATA - SOLAC, etc.

Servei oficial de

BRAUN - TORNADO - HISPANO SUIZA

CAMISERIA

CALSERRA

Gral. Mola, 28
Tel. 893 27 92

**Les novetats
del
moment a:**

Teixits B A I G

Aigua, 28